

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fidvcia, Cvris Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 3. Cur Deus, quibusdam frænu[m] laxet in Religiosos, itémque, cur per
simplices sæpe plus efficiat, quàm per Mundi Sapientes?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

imitatus. Si vi egisses, si disertis verbis, si compositis ad persuadendum figuris, si tropis me aggressus esses, lapis fuisset. Vfus obediētia, vfus sinceritate, me totum emollijsti. Vidi enim te hominem esse misericordia dignum. Itaque Monasterio tuo & abacta pecora, quæ supersunt, restituā, & quidquid vnquam damni intuli, quā licuerit, in integrum sarciam; neq; posthac quidquam turbæ in vos mouebo. Ex eâ igitur horâ, non solùm bona sua, sed etiam constantem cœnobitæ pacem ac quietem habuere.

§. III.

Cur Deus quibusdam frænum laxet in Religiosos, itémque, cur per simplices saepe plus efficiat, quàm per mundi sapientes?

Duo mihi hinc sumo documenta. Primum, sicut paterfamilias eadem clauis aperit clausa, & aperta claudit, ita eodem opere laxare aliquando Deum secularibus frænū, in Religiosorum prouentus, aliâque bona grassantibus; vt, dum inuasores rapiendo currunt in Infernum, Religiosi tolerando cœlum promereantur, & in Domino ponere spem suam assuescant, solenturque se illo cantu: *Quoniam non in finem obliuio erit pauperis;* Ps. 9. 19.

peris; patientia pauperum non peribit in finem. Succurrit tandem cœlestis Pater, per illos ipsos etiam, qui presserunt, dummodo non Megarensium, sed veris lachrymis calamitas ploretur, nec pro Parni scaphula, quod dicitur; bellum instituat. Alterum documentum est, magnam esse cœli potentiam, quæ per simplices æquè novit juvare, ac per prudentes. Allegoria vetus est, *Ne pueri gladium commiseris*, quo docetur, imperitiis ac fatuis non mandandam esse rerum magnarum potestatem. Hæc proba est monitio, si viribus humanis negotium geratur. Deo autem perinde est, etiam *ex ore infantium & lactentium potest perficere laudem*. Et sæpe per hos facit, quod non facit per disertos. Per paruos, cum magna gerit, tantò plus illi tribuendum est, quantò minus illis, per quos gerit. Sic testatur Marcellinus Comes, etiam per adolescentem, cui Rex Hunericus jusserat linguam excindi, fidem Christi clariùs prædicatam. Itaque *videte vocationem vestram, fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: & ignobilia mundi*

Ps. 8. 3.

Vide Baronium
tom. 6.
An. 484.
1. Cor. 1.
36.

mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret: ut non gloriatur omnis caro, in conspectu eius. Non gloriatur in stemmate suo sanguis regius; non in eloquentia sua Demosthenes; non in gladio suo Alexander: Deus per simplices & pisces Apostolos totum mundum subiugavit: hodieque non infrequenter de stercore elevat pauperem, ut solium gloria teneat, de quo potentes deponit. Inter Angelos ea est subordinatio, ut superior illuminet inferiorem, non autem inferior superiorem. Quia ubi iam nullum est superbiæ periculum, neque debet esse causa humiliationis. Inter homines autem facile doctior est inflatior; & pronissimum est, ut superior despiciat inferiorem. Quamobrem divina sapientia constituit, ut sæpe simplicior erudire debeat prudentiorem; & vel eruditissimus discat ab omnium scientiarum imperito. Sunt enim eruditi, tegulæ domus in alto positæ, simplices, terræ subjacenti similes. Super tegulas pluviæ de cælo cadunt, sed cito delabuntur in terram, quam faciunt virere. Ita contingit in alta cathedrâ constitutis, cœlestis doctrina, inftar pluviæ, per mentem eorum transit, non imbuit voluntatem.

I. Reg. 2. &

tatem. At simplices, minùs quidem intelligunt, plus tamen volunt. Possunt igitur docere affectu, à quibus intellectu superantur.

§. IV.

Deiparæ Virginitas à simplici Fr. Aegidio defensa.

Sur. in
vita S.
Ægidij
23 April.
tom. 7.

Venit aliquando ad AEGIDIUM D. Francisci simplicissimum discipulum, quidam ordinis Prædicatorij valde eruditus Sacre Theologia, qui multis annis mire vexatus fuit hesitatione quadam de perpetuâ Matris DEI virginitate. Videbatur enim ei fieri non posse, ut simul Mater esset & Virgo. At tamen dolebat ei plurimum, utpote viro bene Catholico, isthac hesitatio, cupiebatque ab homine diuinitus illustrato de hac questione doceri. Audierat verò, fratrem Aegidium egregiè illuminatum, & sapiens rapi in DEVM, itaq; statuit ire ad eum, confidens, eius sermonibus hac ambiguitate liberatum iri. Cùm autem iam esset in viâ, Aegidius spiritu cognouit, & tentationem & aduentum eius, procedensque ei obuiam, priusquam quicquam diceret, baculo terram percussit & ait: Frater prædicator: S. MARIA Virgo est ante partum, moxque illic ortum est elegans liliun. Iterum humum cadens, Frater Prædicator, inquit, S. MARIA Virgo est in partu,

& con-